

arrijat ei olleks? Kui enim õppetuse-ramatuid olleks, ei sõniks rahwas ni palju tühja asja koku."

Ünneks mul olli, et mõllemad wäggitogo: mehhed ühte juhtusiwad — teine teisele issegi wastust andsiwad. Agga mehhed peagi wihasse wisiga affasiwad waidlema et jo ulitsa peal rahwas koggunes — siis ütlesin: kulla mehhed, miina kalendriteggija isse ei olle, tema kellu kolm on koddu, tulge siis, küt siis asja pohja kätte sate. Agga miina teile udist midagi tahhaksin räkida — teie küt ehk tunnete Kusiko Tomast, agga wiist ei olle weel kuulnud, mis luggo temale miinewal pühha-pawal sündis. Läks mees wieteistkümnne aastase poeaga kirriku, ja ostis teiste kirrikukäijate käest salkokese. Istusid mõllemad salko selga, ja affasiwad koddopole miinema. Rahwas, kes seddasama teed läks, nurrises: „põrased inimesed — mõllemad roinunud wäetima salkokese selga, mis nad lojust waewawad?" Mees kulis, ja tulli kohhe poeaga salko seljast mahha, ja läksiwad mõllemad salko kõrwas eddasi. Teised tekätjad tulliwad ja ütlesiwad: wadake imet, kas ei olle rumalad — salk tulleb tühjal, ja inimesed käiwad jalla kõrwas. Mees paasi poissi obbose selga ja weddas oost su kõrwas. Nus trop inimesi tulli ja urjutas poissi: mis sa tatniina ratsa sõidad ja lassed issa jalla minna? Mees wöttis poea obbose seljast mahha, ja istus isse otsa. Tulliwad jälle teised tekätjad ja urjutasiwad issa: mis sa rammetumat poi-

sikest lassed maas jooksta, ja isse sõidad obbose seljas? Tulli jälle mees mahha ja wöttis teise nõuu, siddus salkokese jallad kõiega kinni, pistis riwra kõtest läbbi ja affas poeaga salku kandma. Nüüd olli koggoni luggo laffas. Wasta tullesjad irwitasiwad ja tagga miinjad õiskasiwad. — Wadake mehhed, se on ka teie mõllemate riid kalendriteggija wasto; kellel õigus?" — Mehhed kulid jutto, agga lubbasid kellu kolme aeal ka tulla.

Jo affasin lootma, et nüüd jo pididi rahho ollema, agga koas kulus kompamine, üks prantsatas lahti ja paks mees komastas tuppä. Silmad olliwad kirjud ja palged siini-puñased. Naste kelega wässind affas peale: „Kus kalendriteggija — ehk isse olled? Miks sa meie kalendris wina laidad? Eks wiin ei olle Jumala wiljast kõige penem assi, ja õige ello: rohhi? Kes ilma peal kõik inimesed ühhesugguseks teeks, kui tedda ei olleks?" — Miina ollin koggoni kimbus; mis ma joobnud mehhega pididin peale affama? Andsin ma temale õigust, ei olleks siis lorril otsa olnud, ja affasin ma temaga waidlema, egga siis riid ei olleks kangel olnud. Ütlesin: „Jawist teeb wiin inimesed kõik ühhesugguseks, agga ta teeb ka inimesed lojustega ühhesugguseks. Luggesin Saksama lehtedes, kudda ainedel üksford libbe aeg käes olli. Perrenaine tulli kojju ja leidis oma ainekeseid kõik pikkali maas; kaks ehk kolm weel ligutasiwad tibu, agga affasiwad ka jo jalgu sirrutama. Mis naisel parremat tehha, kui kirkus sülled ainede seljast